

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 49 0 I 044438 20 GŽ

Novi Travnik, 29.12.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Davor Kelava, kao predsjednik vijeća, Alma Islamović i Njaz Krnjić, kao članovi vijeća, u izvršnom postupku tražitelja izvršenja Partner mikrokreditna fondacija Tuzla, ul. ...T., protiv izvršenika: 1. S. M. iz K., ..., i 2. N. S. iz S., ul..., radi izvršenja na novčanim potraživanjima izvršenika, vrijednost spora 1.375,94 KM, odlučujući po žalbi izvršenice N. S. izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Kiseljaku, broj 49 0 I 044438 18 I od 27.08.2020.godine koje je ispravljeno rješenjem, broj isti, od 26.04.2021.godine, na sjednici vijeća održanoj dana 29.12.2021. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba izvršenice N. S. se uvažava, ukida se rješenje Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 I 044438 18 I od 27.08.2020.godine koje je ispravljeno rješenjem, broj isti, od 26.04.2021.godine i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem prvostepenog suda, kao i ispravkom istoga, Općinski sud u Kiseljaku oglasio se mjesno nenadležnim za odlučivanje o prijedlogu tražitelja izvršenja za izmjenu predmeta izvršenja u odnosu na izvršenika N. S. podnesen dana 18.08.2020.godine te da će po pravomoćnosti istoga spis biti razdvojen u odnosu na izvršenika N. S. i dostavljen Općinskom sudu u Sarajevu, kao stvarnom i mjesno nadležnom sudu na daljnji postupak.

Protiv rješenja, broj gornji, od 27.08.2020.godine izvršenica N. S. je blagovremeno izjavila žalbu smatrajući da ne treba razdvajati predmetni postupak obzirom da se radi o jednom dugu koji treba izmiriti S. M. Pored navedenog napominje da nikada nije bila upoznata sa tokom postupka niti su joj bili dostavljeni presuda ili bilo koji drugi dokument kojim je utvrđena njena obaveza, a niti je upoznata sa donesenim rješenjem koje je prethodilo ovom rješenju. Obzirom da je zaposlena po ugovoru o radu na određeno vrijeme sa niskim i opterećenim primanjima to nije u mogućnosti izmirivati obaveze druge osobe tj. S. M., pa je zbog svega navedenog predložila da drugostepeni sud usvoji njenu žalbu.

Tražitelj izvršenja u odgovoru na žalbu istu je osporio u cijelosti sa prijedlogom drugostepenom sudu da žalbu odbije kao neosnovanu.

Nakon što je ispitao osporene odluke u granicama navoda iz žalbi i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 221. Zakona o parničnom, a u vezi sa članom 21. stav 1. Zakona o izvršnom postupku ("Službene novine Federacije BiH", broj 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16), ovaj sud zaključio je slijedeće:

Žalba je osnovana.

Iz predmetnog stanja spisa proizilazi da je prvostepeni sud po prijedlogu tražitelja izvršenja podnesenom kod tog suda dana 09.07.2018.godine protiv izvršenika rad naplate novčanog potraživanja u iznosu od 1.375,94 KM sa sporednim potraživanjima na temelju izvršne isprave- presude Općinskog suda u Kiseljaku, broj 49 0 Mal 016696 12 Mal od 07.01.2013.godine te da je nakon pribavljanja podataka o imovini i adresi izvršenika donio rješenje o izvršenju dana 05.07.2019.godine kojim je dozvolio predloženo izvršenje popisom, procjenom pljenidbom i prodajom pokretnih stvari izvršenika koje se nalaze u njihovom posjedu, a sve do konačnog namirenja tražitelja izvršenja uz zabranu raspolaganja pod prijetnjom zakonskih sankcija u skladu sa članom 123. i 141. Zakona o izvršnom postupku.

Rješenje o izvršenju je dostavljeno tražitelju izvršenja dana, 11.07.2019.godine, izvršeniku S. M. putem dnevnih novina, dok je za N. S. dostava vraćena s naznakom da je obavijest o preuzimanju pismena pribijena na vratima, te dostava vraćena s naznakom da pismeno nije preuzeto. Dakle, u odnosu na žaliteljicu prvostepeni sud je imao obavezu izvršiti ponovo dostavljanje, a što je propustio uspješno učiniti.

Dana 18.08.2020.godine tražitelj izvršenja je podnio prijedlog za dopunu rješenja o izvršenja u odnosu na drugo izvršenika N. S. i to pljenidbom ½ plate koju ista ostvaruje kao zaposlenik kod „AGS BiH“ d.o.o. ul. ...S. te pljenidbom, procjenom i prodajom pokretne imovine svih izvršenika i namirenjem tražitelja izvršenja iz iznosa dobijenog prodajom.

Imajući u vidu da prema odredbi člana 4. stav 2. Zakona o izvršnom postupku mjesna nadležnost suda se određuje u zavisnosti od sredstava i predmeta izvršenja pa kako je članom 136. stav 1. citiranog zakona određeno da za odlučivanje o prijedlogu za izvršenje na novčanom potraživanju i za provedbu tog izvršenja mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi prebivalište odnosno boravište izvršenika te kako izvršenica N. S. stanuje na adresi S. ul..., to je prvostepeni sud se oglasio mjesto nenadležnim i donio odluku kao u izreci pobijanog rješenja.

Protiv ovog rješenja izvršenica je blagovremeno izjavila žalbu, pa je prvostepeni sud nakon dobivanja odgovora na žalbu cio spis proslijedio drugostepenom sudu na odlučivanje.

Drugostepeni sud kod odlučivanja po predmetnoj žalbi je uočio određene nedostake procesne prirode koje se tiču izrade rješenja, (neusklađenosti donosioca i potpisnika, kao i to da je isti dostavio prijepis rješenja koji nije ovjeren) zbog kojih je predmet vratio prvostepenom sudu na dopunu i ispravku.

Nakon toga, prvostepeni sud je izvršio ispravku rješenja, a potom ponovo dostavio cio spis ovom sudu na odlučivanje po žalbi žaliteljice.

Rješenjem o ispravci prvostepeni sud je izvršio samo ispravku i to u pogledu datuma podnošenja prijedloga za dopunu predmeta i sredstva izvršenja a bez da je izvršio ispravku u pogledu donosioca, obzirom da u rješenju o mjesnoj nenadležnosti u uvodnom dijelu je naveden sudija, a kao potpisnik stručni saradnik, i opet propustivši da dostavio ovom sudu ovjereni prijepis rješenja, a što je bio u obavezi shodno članu 58. Pravilnik o unutrašnjem sudskom poslovanju Federacije Bosne i Hercegovine i Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik BiH“ broj 66/12,54/17,60/17 i 30/18).

Pored naprijed navedenog, ovaj sud primjećuje da rješenje o izvršenju nikada nije dostavljeno žaliteljici, već samo zahtjev za dostavljanje podataka o imovini u smislu odredbe člana 37. stav 1. Zakona o izvršnom postupku, pa time ni da joj je data mogućnost da u skladu sa članom 12. stav 3. ovog Zakona izjavi prigovor, tako da prvostepeni sud se nije mogao oglasiti mjesno nenadležnim prije nego što istekne rok za izjavljivanje prigovora na rješenje o izvršenju, ili prije nego što odluči o prigovoru.

U vezi sa navedenim ovaj sud podsjeća i na pravno stajalište sudske prakse po kojoj „Sud koji je donio rješenje o izvršenju ne može se oglasiti mjesno nenadležnim dok to rješenje o izvršenju ne postane pravosnažno“ (Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 51 0 I 124682 17 R od 07.09.2017. godine).

Obzirom da je prvostepeni sud dozvolio predloženo izvršenje na pokretnim stvarima izvršenika, ovaj sud smatra za potrebnim podsjetiti isti na odredbe član 114. i član 116. Zakona o izvršnom postupku i sudsku praksu da „u situaciji kada su predmet izvršenja pokretne stvari i mjesno nadležni sud donese rješenje o izvršenju koje postane pravosnažno, a nakon toga utvrdi da izvršenik nema pokretne imovine na području tog suda i tražitelj izvršenja nakon toga obavijesti sud da izvršenik ima pokretne stvari na području drugog suda, sud koji je donio rješenje o izvršenju ne može se oglasiti mjesno nenadležnim nego je dužan samo rješenje o dozvoli izvršenja dostaviti sudu na čijem se području nalaze pokretne stvari izvršenika, na provođenje izvršenja“ (Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 43 0 Ip 150569 17 R od 21.09.2017. godine).

Nadalje, ocjenjujući opravdanost ostalih navoda žalbe, ovaj sud uvidom u predmetni spis nije mogao ispitati da li je izvršna isprava- presuda zbog propuštanja na temelju koje je doneseno rješenje o izvršenju i podobna za izvršenje jer priložena isprava ne sadrži potvrdu pravosnažnosti i izvršnosti. Istina, kada se radi o presudi istog suda, kao što je to ovdje slučaj, navedena potvrda nije neophodna, međutim mora se imati konstataciju izvršnog suda da ista jeste pravosnažna i izvršna a koju provjeru izvršni sud čini po službenoj dužnosti i utvrđuje nakon uvida u parnični spis tog suda, a što je također propušteno. Navedeno uručenje je uslov da ova presuda protekom roka za dobrovoljno izvršenje postane izvršna (član 25. stav 1.), pa da bi sud na temelju iste mogao odrediti izvršenje i poduzimati dalje radnje izvršenja. Stoga, a imajući u vidu navedeno, kao i to da u datoj situaciji rješenje o izvršenju nije uredno dostavljeno žaliteljici pa time ni da je postalo pravosnažno, to nije bilo ni mjesta da se po prijedlogu

tražitelja izvršenja prvostepeni sud oglašava mjesno nenadležnim i razdvaja predmetni postupak u odnosu na žaliteljicu.

Razlozi žalbe koji se odnose na socijalno ekonomske prilike žaliteljice nisu zakonski razlozi koji bi sprječavali izvršenje, no imajući u vidu razloge žalbe koji opravdano ukazuju na naprijed navedene nepravilnosti, to je valjalo istu uvažiti, ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovni postupak temeljem člana 235. stav 1. tačka 3. Zakona o parničnom postupku F BiH.

U ponovnom postupku, prvostepeni sud će otkloniti naprijed navedene nepravilnosti a potom donijeti pravilnu i zakonitu odluku.

Predsjednik vijeća

Davor Kelava